

Posudek konzultanta na bakalářskou práci Denisy Poláčkové:

„Když člověk neřeší problém globalizace“.

Předložená bakalářská práce byla napsána zcela samostatně a velmi netradičně. Je citově zabarvenou výpovědí autorky na velmi aktuální téma. Přitom je práce obsažná, prokazuje přemýšlivost autorky i její schopnost pohybovat se v prostoru, který je průnikem různých společenských věd. Práce je zpracována pečlivě a velmi čtivě. Obsahuje sice některé prvky, které patří spíše do časopisů, nicméně domnívám se (aniž bych takto studentku směřoval), že to (na rozdíl od diplomové práce) nevadí.

Připomínky a náměty k diskusi:

Nesouhlasím s démonizací matematiků (str. 21): „Matematici se od skutečného světa odvrací ke světu matematiky a matematiku dělají i z nás“. To není výstižné. Kdyby se model odvrátil od reality, nikdo by ho nepotřeboval. Problém podle mě není v modelu, ale v tom, jakou vypovídací hodnotu mu dá jeho uživatel.

(str. 27) „Firmy by měly najímat více antropologů a sociálních psychologů a méně techniků“. Z jakého pohledu „by měly“? Z pohledu maximalizace zisku? Z pohledu maximalizace zisku pravděpodobnosti svého přežití v budoucí kreativní ekonomice?

Nemyslím, že by se chystal zlom v přechodu světové ekonomiky od znalostní ke kreativní, kdy firmy budou najímat sociální psychology než techniky. Jistě, větší důraz je a bude kladen na zjištění spotřebitelských potřeb. Ale: existuje názor, (Kenneth Galbraith a jeho hypotéza „vnucených potřeb“), že firmy stále účinnějším marketingem ovlivňují spotřebitele, což je (?) v protikladu s autorčinou tezí, že firma nejprve zjistí potřeby a pak se jim přizpůsobí. Není možné, že firmy najímají sociální psychology z důvodu účelového „masírování“ zákazníků s tím, že je přesvědčí, aby chtěli to, co je (z technologického pohledu) pro výrobce výhodné? Pokud je to pravda, role techniků ve firmě se neoslabí a možná že dokonce zůstane primární nebo alespoň rovnocennou s rolí „kreativců“. Necht' se autorka v rámci obhajoby k této otázce vyjádří.

(str.33) Jistě, „koncept trvale udržitelného rozvoje musí stanovovat a určovat dovolenou míru využívání bohatství aby nebyly omezeny potřeby budoucích generací.“ Dalším problémem je ovšem rozdělení „práva spotřebovat“ ve světě. Má mít vyspělá ekonomika právo na 200% (300%, 1000%) zdrojů v porovnání s průměrem světa na jednoho obyvatele? Jde o problém etický, ale jistě i ekonomický (rovnoměrnost rozdělení by podvázala „tahouny“ světové ekonomiky i technického pokroku. Co s tím?

Jedná se o velmi netradiční bakalářskou práci. Domnívám se nicméně, že pro IES by to nemělo být na překážku kladného hodnocení. Doporučuji bakalářskou práci přijmout a ocenit – v případě dobrého výkonu při obhajobě – známkou „výborně“.

V Praze 9. 6. 2006

Prof. RNDr. Jiří Hlaváček, CSc.